

Abstrakt

Diplomová práce pojednává o institutu nepřijatelnosti kasační stížnosti jako o filtračním mechanismu, který Nejvyšší správní soud využívá pro selekci nápadu kasačních stížností. Práce se zaměřuje na teoretické uchopení institutu nepřijatelnosti a jeho proměnu vlivem přijetí novely soudního řádu správního v roce 2021. Autor následně kriticky hodnotí efektivnost a racionálnost proměny institutu z pohledu teoretického i empirického. Ten je založen na vlastnoručním sbírání dat o rozhodování řízení o kasačních stížnostech. Závěrem autor předkládá své myšlenky a návrhy na úpravu nepřijatelnosti de lege ferenda.